



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **International Police Veterans Association o.s.**, se sídlem Praha 4, Sevrená 1302/8, zast. Mgr. Michalem Hanzlíkem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Hřebenech II 1718/8, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobách proti rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 2. 6. 2014, zn. sp.: O-485217, č. j.: O-485217/D1325/2014/ÚPV a ze dne 2. 6. 2014, zn. sp.: O-485218, č. j.: O-485218/D1320/2014/ÚPV

t a k t o:

- I. **Žaloby se zamítají.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 2. 6. 2014, zn. sp.: O-485217, č. j.: O-485217/D1325/2014/ÚPV předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zamítl žalobcův rozklad a potvrdil rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 28. 11. 2013 o zamítnutí přihlášky barevné kombinované ochranné známky zn. sp. O-485217 ve znění „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“.

Rozhodnutím ze dne 2. 6. 2014, zn. sp.: O-485218, č. j.: O-485218/D1320/2014/ÚPV předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zamítl žalobcův rozklad a potvrdil rozhodnutí Úřadu ze dne 29. 11. 2013 o zamítnutí přihlášky barevné kombinované ochranné známky zn. sp. O-485218 ve znění „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“.

V odůvodnění obou shora uvedených rozhodnutí (dále jen „napadená rozhodnutí“) předseda Úřadu průmyslového vlastnictví konstatoval, že Úřad rozhodl o zamítnutí žalobcem

podaných přihlášek podle 22 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 441/2003 Sb.“). Přihlašovaná označení jsou složena ze slovních prvků mezinárodního významu – International (mezinárodní), Police (policie, policejní), Federation (federace, spolek, svaz) a barevných obrazových prvků. Průměrný spotřebitel jednoznačně pochopí význam slovních prvků („mezinárodní policejní federace“), přičemž toto spojení mu bude asociovat nějakou mezinárodní policejní instituci. V povědomí spotřebitele je zejména slovo „policie“ spojeno s činností složky státní moci, případně s její mezinárodní spoluprací, a spotřebitel si tak pod označením obsahujícím uvedené spojení bude jen stěží představovat jakýkoli soukromý subjekt, poskytující na trhu služby s výkonem státní moci nesouvisející. Z uvedených důvodů by přihlašované označení mohlo ve vztahu k přihlašovaným službám ve třídách 35, 39, 41, 43 a 44 mezinárodního třídění výrobků a služeb klamat veřejnost o jejich povaze a původu.

Orgán rozhodující o rozkladu v odůvodnění napadených rozhodnutí zmínil obsah námitek uplatněných žalobcem v rozkladu, citoval relevantní právní úpravu a popsal průběh řízení o přihláškách předmětných označení a věcného průzkumu, jenž předcházel vydání prvostupňových rozhodnutí Úřadu o zamítnutí přihlášek. Konstatoval, že přihlašované barevné kombinované označení zn. sp. O-485217



má tvar odznaku a obsahuje několik slovních a obrazových prvků. Tři slovní prvky jsou provedené tmavým velkým tiskacím písmem. Jedná se o slova „INTERNATIONAL“, „POLICE“ a „FEDERATION“, přičemž slovo „POLICE“ je velikostně mnohem výraznější než druhá dvě slova. V rámci označení je vizuálně největší obrazový prvek zeměkoule (bílá pevnina, modré oceány), „obtékaný“ dvěma olistěnými větvičkami v tmavožluté barvě, ve spodní části spojenými a směrem vzhůru kopírujícími vnější linii označení cca do výšky jeho dvou třetin. Ačkoli je orgán prvního stupně řízení označil jako větvičky vavřínu, lze při bližším zkoumání rozpoznat celkem čtyři různé druhy listů. Při běžném kontaktu jsou však tyto nuance těžko postřehnutelné a motiv skutečně může připomínat vavřínové větvičky, často užívaný symbol vítězství. Ve spodní části označení je pak umístěn bílý obdélník, překrývající částečně vyobrazení větviček. Při vizuálním kontaktu s označením jako celkem pak jako dominantní a nejvýraznější prvky působí slovo „POLICE“ a motiv zeměkoule, následně pozornost upoutají další slovní prvky a vyobrazení listnatých větviček.

Přihlašované barevné kombinované označení zn. sp. O-485218



má tvar průkazky či legitimace a obsahuje množství slovních a obrazových prvků. V horní části je umístěn pruh tvořený gilošem (jemná čárová dekorativní rytina, používaná mj. coby ochranný prvek na bankovkách či průkazech), přes který jsou umístěna tři slova, provedená velkým tiskacím písmem - „INTERNATIONAL“, „POLICE“ A „FEDERATION“. Vpravo je pak zobrazen znak, totožný s označením přihlašovatele pod zn. sp. O-485217. Znak je tvořen citovanými slovy, kde slovo „POLICE“ je velikostně mnohem výraznější než druhá dvě slova, dále vizuálně výrazným obrazovým prvkem zeměkoule (černá pevnina, modré oceány), „obtékaným“ dvěmaolistými větvičkami v tmavozluté barvě, ve spodní části spojenými a směrem vzhůru kopírujícími vnější linii označení cca do výšky jeho dvou třetin. Ačkoli je orgán prvního stupně řízení označil jako větvičky vavřínu, lze při bližším zkoumání rozpoznat celkem čtyři různé druhy listů. Při běžném kontaktu jsou však tyto nuance těžko postřehnutelné a motiv skutečně může připomínat vavřínové větvičky, často užívaný symbol vítězství. Ve svislém směru tvoří pozadí znaku pruh tvořený motivem mnoha drobných hvězdiček, barevně proveden ve světle modré a zelené barvě. V dolní části je přes tento pruh umístěn prvek dvanácti tmavomodrých pěticípých hvězdiček, tvořících kruh. Největší část plochy je světlá, přičemž ve střední části je prvek připomínající vodoznak. Vlevo je prostor pro nalepení fotografie, vprostřed pak jsou tmavomodrým písmem nadepsány kolonky pro udání osobních údajů držitele, datum vydání a číslo průkazu – vše v české a anglické jazykové verzi.

Obě přihlašovaná označení byla s právem přednosti ode dne 26. 4. 2011 přihlášena pro následující seznam služeb zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb:

- (35) personální poradenství;
- (39) služby cestovní kanceláře, organizování výletů, zájezdů;
- (41) pořádání a organizování kulturních, společenských a sportovních akcí pro bývalé příslušníky policejních služeb, klubové služby, služby pro oddech a rekreaci, školení, vydávání neperiodických tiskovin pro tuto zájmovou skupinu lidí, pomoc při výběru civilního zaměstnání;
- (43) ubytovací služby v rekreačních zařízeních všeho typu, hostinská činnost, domov pro veterány - důchodce;
- (44) program zdravotní péče o veterány, provozování zdravotnického zařízení pro veterány.

Co se týče sémantického aspektu jednotlivých prvků, orgán rozhodující o rozkladu uvedl, že slovo „international“ znamená „mezinárodní“, je užíváno v malých modifikacích většině světových jazyků a jeho význam je v českém prostředí známý a nesporný. Totéž lze vztáhnout i na prvek „federation“ s významem „federace, svaz“. Pokud jde o žalobcem zpochybňovanou jednoznačnost vnímání významu slova „police“, orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že ačkoli v českém jazyce může mít slovo „police“ více významů, z kontextu dalších slovních prvků je evidentní, že se jedná o anglický výraz s významem „policie“, což si drtivá většina spotřebitelů uvědomí. Jednak jde o výrazy velmi podobné, jednak i v podobě anglického výrazu v českém prostředí poměrně frekventované. Běžný spotřebitel se s ním má možnost setkat např. v rámci množství oblíbených detektivních seriálů a filmů, většinou americké provenience, v nichž se vyskytují vozidla s nápisem „POLICE“. Podle orgánu rozhodujícího o rozkladu je tedy nanejvýš pravděpodobné, že převážná většina spotřebitelů si přihlašovaná označení správně přeloží jako „Mezinárodní policejní federace“. Tomuto výkladu, zejména pokud jde o prvek „International“, napovídá i symbol zeměkoule. Prvek 12 hvězdiček (u přihlašovaného označení zn. sp. O-485218) je pak svým provedením de facto totožný se symbolem Evropské Unie (kde jsou hvězdičky nejčastěji provedeny žlutě na tmavomodrém podkladu), znázorňujícím původních 12 členských zemí. Tento prvek je hojně užíván jak na oficiálních symbolech EU (včetně vlajky), tak různých dokladech a dokumentech s orgány a institucemi EU souvisejících, případně jimi vydávaných. Dojem oficiální průkazky či legitimace pak podtrhují prvky evokující klasické ochranné prvky podobných dokladů, jako je giloš či vodoznak.

Orgán rozhodující o rozkladu se následně zabýval otázkou, jaké další asociace a obsahové souvislosti bude vnímat průměrný spotřebitel, setká-li se s přihlašovanými označeními. Poznamenal, že průměrným spotřebitelem se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka (označení) užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka (označení) užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek ESD C-210/96 ve věci „Gut Springenheide, Rudolf Tusky vs. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt — Amt für Lebensmittelüberwachung“, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného spotřebitele. Orgán rozhodující o rozkladu se ztotožnil se závěrem Úřadu, že za průměrného spotřebitele lze ve stávajícím případě považovat jak běžnou občanskou veřejnost (některé služby v seznamu jsou vymezeny zcela obecně, např. personální poradenství ve tř. 35 či služby cestovní kanceláře ve třídě 39), tak příslušníky policie v aktivní službě i ve výslužbě (čemuž odpovídá vymezení některých služeb – např. všechny služby přihlašované ve třídě 41). U obou těchto skupin lze oprávněně očekávat takovou úroveň znalosti angličtiny, aby byly schopny identifikovat význam slovních prvků jako „mezinárodní policejní federace“. Obě tyto skupiny pak velmi pravděpodobně budou přihlašované označení vnímat jako název, resp. znak mezinárodní organizace, sdružující policejní sbory, nebo subjekty s těmito složkami státní moci nějakým způsobem spojené/provázané z různých zemí. Ve vztahu k seznamu přihlašovaných služeb pak mohou očekávat zaměření činnosti této organizace zejména na cílovou skupinu policistů v aktivní službě či ve výslužbě. Lišit se v rámci vymezených skupin spotřebitelů může domněnka o míře napojení organizace na policejní orgány jakožto orgány státní moci - od maximální (domněnka, že jde o organizaci sdružující přímo policejní složky jednotlivých států) po minimální, přičemž zcela vyloučit nelze ani domněnku o neexistenci jakéhokoli napojení na policejní orgány.

Orgán rozhodující o rozkladu je však přesvědčen, že většina spotřebitelů jistý stupeň propojení poskytovatele služeb pod přihlašovanými označeními s orgány policie očekávat bude. Ani „kvalifikovaný“ spotřebitel z řad aktivních policistů nemusí mít podrobné znalosti o všech existujících vládních či nevládních organizacích s uvedeným zaměřením, ani o jejich konkrétním vztahu k Policii ČR, Ministerstvu vnitra či jiným orgánům. Proto je třeba odmítnout tvrzení žalobce, že relevantní spotřebitelé (podle žalobce výlučně jeho vlastní členové) jsou si dobře vědomi nulového spojení žalobce a přihlašovaných označení s veřejnou mocí, a nemohou tedy být klamáni o původu a povaze služeb poskytovaných pod těmito označeními. Žalobce nedůvodně zúžil vymezení průměrného spotřebitele; pominul, že některé služby jsou v seznamu vymezeny zcela obecně, bez zaměření na oblast či cílovou skupinu, jiné jsou cíleny na policisty v aktivní službě či výslužbě, tj. z úhlu pohledu přihlašovatele - na jeho skutečné, ale i potenciální členy. U některých služeb (např. pomoc při výběru civilního zaměstnání, program zdravotní péče o veterány) může žalobce vystupovat v tržních vztazích i ve vztahu k dalším subjektům (např. zaměstnavatelé, úřady práce, poradatelé rekvalifikačních kurzů, zdravotnická zařízení, pojišťovny atd.). Nelze přijmout tvrzení žalobce, že správní orgán prvního stupně vybočil z mezí správního uvážení, když bez relevantních podkladů pouze spekuloval, jak bude přihlašovaná označení vnímat průměrný spotřebitel. Úřad totiž vzal v úvahu povahu a význam jednotlivých prvků přihlašovaných označení, adekvátně vymezil průměrného spotřebitele (včetně jeho znalosti anglického jazyka) a prostřednictvím logických a důvodných úvah dospěl k závěru o klamavosti přihlašovaných označení ve smyslu § 4 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb.

Orgán rozhodující o rozkladu odmítl námitku, v níž žalobce vytýká Úřadu porušení zásady legitimního očekávání. Je přesvědčen, že Úřad na tvrzení žalobce a jeho odkazy na již zapsané ochranné známky patřičně reagoval, včetně odkazu na rozdíly v jednotlivých okolnostech, a rozhodoval tak v souladu se zásadou legitimního očekávání i v souladu se zákonem č. 441/2003 Sb., a související judikaturou. Vycházel přitom ze standardních známkoprávních premis, podle nichž je třeba vždy zohlednit a řádně zdůvodnit konkrétní okolnosti každého jednotlivého případu. Žalobcem zdůrazňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 49/2011- 96 reflektoval situaci, kdy v rámci řízení týkajících se téže ochranné známky byla vydána dvě kontradiktorní rozhodnutí předsedy Úřadu, v nichž byla bez řádného zdůvodnění odlišně posouzena otázka podobnosti či shodnosti týchž výrobků. Jednalo se tedy o skutkově i právně stejné případy a odchylka v rozhodování nebyla řádně zdůvodněna, a proto soud konstatoval porušení zásady legitimního očekávání. V případech ochranných známek, na něž žalobce poukazyval, se však jedná o případy skutkově i právně odlišné. Skutkově i právně nejbližší je pravděpodobně věc ochranných známek žalobce č. 305876 (slovní) a č. 305344, obě ve znění „INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“. I zde však existuje zásadní skutková odlišnost, byť z čistě vizuálního pohledu nemusí být tak markantní. Spojení „Police veterans“ v překladu (zřejmém drtivě většině spotřebitelů) zní „policejní veteráni“, celé označení má pak jasný význam „mezinárodní asociace policejních veteránů“. V tomto případě, na rozdíl od významu „Mezinárodní policejní federace“ (přihlašovaná označení), není asociace napojení na policejní orgány státní moci jednoznačná. Obdobně se správní orgán prvního stupně vyjádřil i k dalším žalobcem zmíněným ochranným známkám, přičemž poukázal na odlišnou celkovou koncepci označení, přítomnost dalších slovních a obrazových prvků, údajů o názvu vlastníka či na další okolnosti případu (např. skutečnosti prokázané během řízení). Žalobce v rozkladu zdůraznil, že slovo „POLICE“ mohou subjekty volně ve svých ochranných známkách užívat, což též hojně činí, aniž by docházelo ke klamání spotřebitele. Ze zdůvodnění rozhodnutí Úřadu však jednoznačně vyplývá, že závěr o klamavosti přihlašovaných označení není postaven na pouhé přítomnosti prvku „POLICE“, ale zejména na celkovém vyznění označení, s ohledem na

význam jejich slovních prvků, a v kontextu pravděpodobných, oprávněných a odůvodněných očekávání průměrného spotřebitele.

Orgán rozhodující o rozkladu se poté vyjádřil ke konkrétním již zapsaným ochranným známkám, na které žalobce v rámci namítaného porušení zásady legitimního očekávání poukazoval. Pokud jde o zobrazené označení Pyrotechnické služby Policie ČR, uvedl, že toto označení náleží přímo jednomu z útvarů Policie ČR, má rovněž kompaktní tvar odznaku a je v něm užít symbol listnatých větvíček. Označení International Police Federation EU obsahuje velmi podobné slovní prvky jako přihlašovaná označení a podobný motiv zeměkoule; označení patří stejnojmenné organizaci, založené z popudu evropské bezpečnostní komise, pole její působnosti je vymezeno hranicemi Evropské Unie a její prioritní snahou je vycházet ze zkušeností, zásad a principů americké policejní federace (United Federation of Police Officers, Inc.), a přispívat tak k boji s organizovaným zločinem v prostoru Evropské Unie. V tomto případě není žádné oficiální napojení na české státní orgány, existuje však spojitost s orgány EU. Dalším označením je OIPC ICPO INTERPOL, které je zapsanou ochrannou známkou Společenství a mj. sestává z prvku zeměkoule (ten je téměř stejný jako u přihlašovaného označení, ale je proveden barevně inverzně) a obdobným způsobem umístěných olivových větvíček. INTERPOL, tj. Mezinárodní organizace kriminální policie, je největší policejní organizací na světě, zabezpečuje policejní spolupráci v kriminálně-policejní oblasti mezi smluvními státy organizace a prostřednictvím Národní ústředny INTERPOLU je napojena na Policii ČR. Označení International Military Police Federation (jedná se o multilaterální mezinárodní organizaci se sídlem v Ženevě) využívá motiv zeměkoule a překřížených větvíček (olivových nebo vavřínových), podobných s přihlašovaným označením, a rovněž podobné slovní prvky. Ochranná známka č. 196405 sice obsahuje výrazný prvek „POLICE“, ale zároveň informaci objasňující, že služby jsou poskytovány soukromou bezpečnostní agenturou I.B.A. K ochranné známce vlastníka č. 305344 a významu slovního spojení „POLICE VETERANS“ se orgán rozhodující o rozkladu vyjádřil již výše. Dalším označením je ochranná známka ve znění „International Police Association Servo per Amikeco“. Ta obsahuje velmi podobné (významově téměř totožné) slovní prvky (první 3 výrazy) a podobný motiv zeměkoule jako přihlašované označení. Obsahuje však i poměrně distinktivní slovní spojení „servo per amikeco“, které v překladu z jazyka esperanto znamená „služba přátelství“ a další obrazové prvky. International Police Association (IPA) je neziskovou nestátní organizací s poradním statutem v Hospodářské a sociální radě OSN a Radě Evropy, je největším mezinárodním sdružením policejních úředníků s počtem přes 400 000 členů v Národních sekcích 63 zemí světa. Vlastník (IPA - sekce České republiky) je pak nezávislé sdružení příslušníků Policie České republiky v činné službě nebo ve výslužbě a zaměstnanců v pracovním poměru k Policii České republiky, Policejním školám Ministerstva vnitra a Policejní akademii České republiky (zdroj – oficiální stránky Policie ČR). Pokud jde o označení EUROPEAN POLICE ASSOCIATION, příslušná organizace má statut nevládní (NGO) organizace se sídlem v belgickém Bruselu. Přidružená organizace v České republice, European Police Association – CZ, o.s., je pak vlastníkem ochranné známky č. 292687. V řízení o přihlášce této ochranné známky bylo zprávou Úřadu namítnuto, že označení je nezpůsobilé k zápisu do rejstříku ochranných známek ve smyslu § 4 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. (s obdobnou argumentací jako u přihlašovaných označení). Tehdejší přihlašovatel však námitky Úřadu vyvrátil. Mimo jiné uvedl, že „European Police Association –CZ je občanské sdružení, které je sesterskou organizací European Police Association se sídlem v Bruselu. Náplní a činností jednotlivých národních sdružení je výuková, osvětová, koncepční a poradenská činnost pro zvýšení kvality a odborného růstu bezpečnostních složek státní i veřejné správy...a to nad rámec standardních postupů se souhlasem jejich nadřízených orgánů...organizace se zabývá aktivitami s přímou návazností

na policejní sbory, ministerstvo vnitra a další orgány státní i veřejné správy“, přičemž předložil stanovy sdružení. Z uvedeného přehledu vyplývá, že motivy obsažené v přihlašovaných označeních (kombinace slovních prvků obdobného významu a složená podle stejného analogického konceptu, dále motiv listnatých větviček v obdobném uspořádání, motiv zeměkoule) jsou nezřídka užívány v zažitých označeních či ochranných známkách jiných subjektů, většinou nějakým způsobem propojených s Policií ČR (formálně, partnerstvím či formou spolupráce).

Nad rámec shora uvedeného orgán rozhodující o rozkladu podotkl, že rešerší na internetu se mu nepodařilo zjistit jakékoli napojení žalobce na státní orgány či spolupracující organizace, ani „zastřešující“ mezinárodní organizaci, které by mohlo klamavost asociací významu přihlašovaných označení vyvrátit. Na základě všech výše uvedených důvodů dospěl orgán rozhodující o rozkladu k závěru, že výluka přihlašovaných označení ze zápisu do rejstříku ochranných známek z důvodů obsažených v § 4 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., je opodstatněná.

Dvěma samostatnými žalobami podanými u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadených rozhodnutí a vrácení věcí žalovanému k dalšímu řízení. Při ústním jednání konaném dne 21. 6. 2017 soud řízení o obou těchto žalobách spojil ke společnému projednání s tím, že společné řízení bude nadále vedeno pod sp. zn. 9 A 307/2014.

V obou žalobách proti napadeným rozhodnutím žalobce shodně namítl, že žalovaný se dopustil závažného vybočení z mezí správního uvážení, když pouze spekuluje, jak na přihlašovaná označení bude reagovat průměrný spotřebitel, přičemž tuto úvahu odůvodnil pouze svými domněnkami, nadto opřenými o americké televizní seriály. Takovýto postup zcela zjevně nemá oporu v zákonech a je v rozporu i s konstantní judikaturou, např. s usnesením Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 25/2002 – 42 ze dne 23. 3. 2005, podle něhož *„...Správní uvážení je v první řadě vždy limitováno principy vyplývajícími z ústavního pořádku České republiky; z nich lze vyvodit, že i tam, kde vydání rozhodnutí závisí toliko na uvážení správního orgánu, je tento orgán omezen zákazem libovůle, příkazem rozhodovat v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně (různost rozhodování ve stejných či obdobných věcech může být právě projevem ústavně reprobované libovůle) ... V této souvislosti je namístě poukázat i na Doporučení Rady ministrů Rady Evropy č. (80) 2, týkající se výkonu správního uvážení správními orgány, které upravuje řadu požadavků na výkon správního uvážení (zákaz sledovat jiný účel než ten, pro který byla diskreční pravomoc stanovena; objektivnost a nestrannost; rovnost a zákaz diskriminace; proporcionalita mezi negativními dopady rozhodnutí na práva, svobody a zájmy osoby, a sledovaným účelem), jakož i požadavek na přezkum zákonnosti správního uvážení soudem nebo jiným nezávislým orgánem...“* Žalobce je přesvědčen, že žalovaný z takto stanovených limitů vybočil. Napadenými rozhodnutími došlo rovněž k porušení zásady legitimního očekávání, neboť žalovaný rozhodl zcela protichůdně oproti svým dřívějším rozhodnutím. Žalovaný tak v předcházejícím řízení projevil značnou libovůli v rozhodování, čímž odepřel žalobci jeho práva, byť žalobce žalovaného v průběhu řízení na všechna tato dřívější rozhodnutí upozorňoval.

Žalobce je občanským sdružením, které se zaměřuje pouze na aktivní policisty nebo policisty ve výslužbě. Není tedy možné ani náznakem, jak je uváděno v napadených rozhodnutích, aby jeho členové byli jakkoli klamáni o povaze nebo původu přihlašovaných označení. Všichni aktivní policisté i policisté ve výslužbě znají policejní organizace spojené

s veřejnou mocí nebo napojené na Ministerstvo vnitra či jiné orgány, a nemohou ani náznakem předpokládat, že občanské sdružení by mohlo představovat státní moc či určitou formu mezinárodní spolupráce napojené na státní moc. Žalovaný tímto pouze degradoval stupeň kvalifikace policistů ČR a uvádí na lehkou váhu i celou činnost žalobce, který tyto policisty sdružuje a pomáhá jim. Žalobce se chce registrací ochranných známek zejména vymezit proti jiným subjektům, které obdobná označení registrovaná již mají, a zvýšit tak možnosti právní ochrany.

Žalobce má za to, že pro posouzení cílových spotřebitelů, na které se zaměřuje, a které by tedy mohl přihlašovanými označeními klamat, není rozhodný přihlašovaný seznam služeb. Uvedený názor žalovaného by doveden ad absurdum znamenal, že např. zelinář by nemohl svou ochrannou známku registrovat např. pro tiskoviny, protože tyto neprodává, byť svou značku uvádí na všech svých letácích. V praxi se registrují ochranné známky do více tříd, než ve kterých přihlašovatel podniká, protože chce mít svou ochrannou známku i právě na propagačních materiálech. Postup žalovaného je i v tomto případě zcela ojedinělý a vykazuje znaky libovůle a vybočení z mezí správního uvážení. Průměrnými spotřebiteli přihlašovaných služeb tak jsou pouze aktuální a potencionální členové žalobce, tedy aktivní policisté nebo policisté ve výslužbě.

Žalobce je z výše uvedených důvodů přesvědčen, že přihlašovaná označení nejsou způsobilá klamat spotřebitele svou povahou nebo původem tím, že by představovala spojení se státní mocí, Ministerstvem vnitra či jiným správním orgánem.

Žalobce dále namítl, že žalovaný porušil základní zásadu správního řízení zakotvenou v § 2 odst. 4 správního řádu, tj. zásadu legitimního očekávání, podle níž správní orgán dbá na to, aby při rozhodování shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Tato zásada byla žalovaným prolomena, když v téměř totožných věcech rozhodl zcela odlišně a tuto odlišnost odůvodnil nedostatečně a/nebo nesprávně. Označení podobná přihlašovaným označením jsou soukromými subjekty často používána, a to i v obchodním styku, aniž by přitom docházelo k porušení jakéhokoli zákona nebo ke klamání spotřebitelů. Tento fakt potvrzuje i samotná rozhodovací praxe žalovaného, který v minulosti do rejstříku ochranných známek zapsal například:

- a) ochrannou známku č. 292687 ve znění „EUROPEAN POLICE ASSOCIATION“. Jedná se o téměř identickou ochrannou známku, když pouze slovo „INTERNATIONAL“ je zaměněno slovem „EUROPEAN“ a slovo „FEDERATION“ slovem „ASSOCIATION“, přičemž obsahově jsou tato slova téměř shodná. Tato ochranná známka je zapsaná pro stejné služby jako přihlašovaná označení a její vyobrazení připomíná dokonce logo Policie ČR, a je tak schopno vyvolat asociaci s policejními složkami mnohem jednodušeji, přesto Úřad takovou ochrannou známku do rejstříku zapsal. V napadených rozhodnutích byla tato skutečnost odůvodněna pouze tím, že se jedná o nevládní organizaci, která se zabývá aktivitami s přímou návazností na policejní sbory. Žalobce je rovněž nevládní organizací – soukromým subjektem s přímou návazností na policejní sbory, když sdružuje aktivní a vysloužilé policisty. Dle právního názoru žalovaného označení EUROPEAN POLICE ASSOCIATION není schopno klamat spotřebitele co do povahy a původu, zatímco přihlašovaná označení ano, což je v evidentním rozporu se zásadou legitimního očekávání.

- b) ochrannou známku č. 279128 ve znění „INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION SERVO PER AMIKECO“ obsahující rovněž slovní prvky vytýkané přihlašovaným označením. Žalovaný odůvodňuje rozdíl v těchto označeních tím, že spojení „servo per amikeco“ znamená v esperantu „služba přátelství“. Esperanto však v dnešní době ovládá jen nepatrná skupina osob (dle údajů z internetového serveru cs.wikipedia.org je odhadován celkový počet esperantem mluvících na celé Zemi na dva miliony lidí), a průměrný spotřebitel mezi ně rozhodně nepatří. Nelze proto bez dalšího vyvodit, že průměrný spotřebitel si uvedené spojení přeloží, a označení si tedy nespojí se státní mocí. Žalobce je naopak přesvědčen, že průměrný spotřebitel z uvedeného označení vyrozumí pouze (slovní spojení) mezinárodní policejní asociace. Zaujme ho nanejvýš slovo „Police“ v nejvyšším bodě odznaku a dále tvar kruhu a hvězdy. V této souvislosti žalobce poukázal na vzhled odznaků ve tvaru šesticípé hvězdy užívaných policií v USA s tím, že tyto odznaky zná běžný spotřebitel z amerických seriálů.
- c) ochrannou známku žalobce č. 305876 ve znění „International Police Veterans Association“, u které na rozdíl od přihlašovaného označení nejsou žádné další rozlišující prvky, jelikož tato ochranná známka je známkou slovní a je zapsána pro totožné služby jako přihlašované označení. Tvrzení žalovaného, že slovní prvek „Veterans“ u spotřebitelů vyvolá jasný dojem, že označení není spojeno se státní mocí, je dle žalobce irelevantní. Průměrný spotřebitel se logikou žalovaného mohl domnívat, že se jedná o státní organizaci pečující o policejní veterány, a ne nutně že jde o soukromý subjekt bez jakéhokoli napojení na stát.
- d) kombinovanou ochrannou známku žalobce č. 305344 ve znění „INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“, jejíž vyobrazení je téměř totožné s přihlašovaným označením zn. sp. O-485217. Na první pohled je zřejmý pouze rozdíl ve slově „VETERANS“, ani rozdíl ve slově „ASSOCIATION“ nemůže tato dvě označení v očích běžného spotřebitele odlišit, když dominantním prvkem je v obou případech slovo „POLICE“, přičemž samotné grafické vyobrazení je téměř identické.

Další grafická vyobrazení zmiňovaná v napadeném rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 2. 6. 2014, zn. sp.: O-485217, č. j.: O-485217/D1325/2014/ÚPV (poznámka soudu: jedná se o označení Pyrotechnické služby Policie ČR či Interpolu) nejsou vůbec ochrannými známkami (s výjimkou OZ č. 196405), a žalobci tak není zřejmý důvod jejich uvádění. Z jejich vyobrazení je zřejmé, že přihlašované označení sp. zn. O-485217 vypadá diametrálně odlišně. Skutečnost, že tato vyobrazení obsahují podobné prvky, nemůže být důvodem pro odmítnutí registrace přihlašovaného označení sp. zn. O-485217.

Závěrem žalobce poukázal na judikaturu týkající se zásady legitimního očekávání (nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 329/04 ze dne 3. 3. 2005, rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 As 50/2004 ze dne 27. 10. 2005 či rozsudek téhož soudu ze č. j. 1 As 49/2011 – 96 ze dne 7. 12. 2011) a dodal, že správní řád v § 4 odst. 2 nejen připouští, ale výslovně vyžaduje, aby uvedená zásada byla aplikována nejen na případy shodné, ale i na případy skutkově obdobné.

Žalovaný navrhl, aby soud žaloby jako nedůvodné zamítl. Ve vyjádření k žalobám setrval na správnosti závěrů, které zaujal v napadených rozhodnutích. Vzhledem ke slovním prvkům přihlašovaných označení lze předpokládat, že průměrný spotřebitel bude při kontaktu

s těmito označeními očekávat spojitost s oficiální mezinárodní institucí, která vykonává státní moc nebo jejíž činnost či povaha je s výkonem státní moci úzce spojována. Přihlašované označení zn. sp. O-485217 má formu odznaku. Spotřebitel, který se s ním setká, by mohl nabýt dojmu, že se jedná o oficiální odznak. Druhé přihlašované označení má formu legitimace, přičemž je zřejmé, že se nejedná o konečnou podobu dokumentu, neboť označení má obsahovat fotografii a osobní údaje, datum vydání a číslo průkazu. Spotřebitel, který se s tímto označením setká, by mohl nabýt dojmu, že se jedná o oficiální průkazku či legitimaci. Tento dojem podtrhují i prvky evokující klasické ochranné prvky podobných dokladů – giloš a vodoznak. Žalobce dle mínění žalovaného nedůvodně zužuje vymezení průměrného spotřebitele. Zcela pomíjí skutečnost, že některé přihlašované služby jsou vymezeny zcela obecně, bez zaměření na oblast či cílovou skupinu. Za průměrného spotřebitele tak lze považovat i běžnou občanskou veřejnost, nejen příslušníky policie v aktivní službě či ve výslužbě. Žalovaný zdůraznil, že konstantní judikatura zapovídá zápis přihlašovaného označení, které *by mohlo klamat* veřejnost, tj. i subjekty odlišné od spotřebitelů dané produkce.

Pokud žalovaný v některých případech rozhodl jinak než v nyní projednávaných věcech, nejedná se o změnu ustálené správní praxe, neboť tyto zápisy byly odůvodněné. K žalobcem namítaným ochranným známkám, které rovněž obsahují slovo „police“, se již žalovaný vyjádřil v napadených rozhodnutích. Žalobce účelově opomíjí poukázat na jiná přihlášená označení obsahující slovo „police“, která Úřad s ohledem na jejich potenciální klamavost nezapsal.

Při ústním jednání před soudem setrval žalobce na podaných žalobách a v nich uplatněných námitkách. Dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2015 č. j. 2 As 42/2015-55, o němž má za to, že prokazuje opodstatněnost jeho žalobních tvrzení. Návrhy důkazů uplatněné v žalobách vzal žalobce při jednání zpět s tím, že tyto listiny jsou součástí správního spisu. Soudu předložil kovový odznak a papírovou kartičku představující reálné ztvárnění přihlašovaných označení. Soud provedl důkaz ohledáním těchto předmětů, přičemž konstatoval jejich vizuální shodu s přihlašovanými označeními.

Žalovaný při ústním jednání před soudem setrval na svém návrhu, aby soud žaloby zamítl. K žalobcem nově zmíněnému rozsudku Nejvyššího správního soudu uvedl, že byl vydán v odlišné věci, která nebyla založena na posouzení klamavosti přihlašovaného označení, ale na posouzení popisnosti podle § 4 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. Co se týče zásady legitimního očekávání, Nejvyšší správní soud ve věci sp. zn. 9 As 22/2015 uvedl, že zápis ochranných známek do rejstříku zpravidla nezakládá legitimní očekávání, že bude zapsáno i jiné označení, a to i pokud by bylo vytvořeno obdobným způsobem jako zapsaná označení. Zápis určitého označení nikdy není zárukou toho, že byl proveden v souladu se zákonem. K odstranění případného nežádoucího stavu slouží institut prohlášení ochranné známky za neplatnou. Princip legitimního očekávání nemůže být uplatňován tím způsobem, že budou následována všechna, tedy i mylná rozhodnutí Úřadu.

Městský soud v Praze na základě podaných žalob přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jejich vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 4 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., se do rejstříku nezapiše označení, které by mohlo klamat veřejnost, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobku nebo služby.

Podle § 22 odst. 1 věta první zákona č. 441/2003 Sb., není-li přihlašované označení způsobilé zápisu podle § 4 nebo § 6, Úřad přihlášku zamítne.

Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloby nejsou důvodné.

Klíčovým ustanovením, na jehož základě byly zamítnuty přihlášky předmětných označení, je § 4 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., z jehož dikce vyplývá, že správní orgán posuzuje *potenciální klamavost* označení. Nezjišťuje tedy, zda k omylu (klamání) veřejnosti skutečně dochází. Pro odmítnutí zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek totiž postačuje zjištění, že dané označení *by mohlo klamat* veřejnost. Klamavost tak není předmětem dokazování, neboť se zde nemusí jednat o reálně existující stav, který by bylo možné zjistit a prokázat.

Z uvedeného též vyplývá, že otázka klamavosti je otázkou právní a nikoli skutkovou. Její posouzení je tedy pouze věcí úvahy správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2007 č. j. 3 As 29/2007 – 95).

Účelem, který ustanovení § 4 zákona č. 441/2003 Sb., sleduje, je ochrana veřejného zájmu, s nímž je v rozporu zápis takových označení, jejichž zápisu brání absolutní překážky zápisné způsobilosti zakotvené pod písmeny a) – m uvedeného ustanovení. Tyto absolutní překážky zápisné způsobilosti přihlašovaného označení zkoumá Úřad v rámci věcného průzkumu přihlášky ochranné známky z úřední povinnosti, aniž by se přitom zabýval tím, zda přihlašované označení zasahuje do práv vlastníků jiných ochranných známek.

Je třeba zdůraznit, že ustanovení § 4 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., obsahuje pouze demonstrativní výčet skutečností, které mohou působit klamavost označení. Zákonem příkladmo zmíněná klamavost týkající se povahy, jakosti či zeměpisného původu výrobku nebo služby nebrání tomu, aby Úřad v konkrétní věci shledal, že označení je klamavé v jiném směru, resp. z jiného důvodu. V projednávané věci byla zjištěným důvodem klamavosti skutečnost, že přihlašovaná označení mohou ve veřejnosti vzbudit mylný dojem, že služby, ve vztahu k nimž mají být tato označení na trhu užívána, poskytuje subjekt spjatý s policejními složkami, tj. s výkonem státní moci.

Žalovaný v projednávaných věcech při zkoumání otázky klamavosti přihlašovaných označení správně vycházel z testu tzv. průměrného spotřebitele. Tento postup je v souladu s judikaturou Soudního dvora, který v rozsudku ze dne 16. 7. 1998 ve věci *Gut Springenheide a Tuský* (C-210/96, Recueil, s. I-4657) přijal jednotné obecně použitelné kritérium k určení, zda název, ochranná známka či reklamní slogan klamou kupujícího. Jde o předpokládané vnímání průměrného běžně informovaného spotřebitele, přiměřeně pozorného a obezřetného, aniž jsou zadány posudky nebo výzkumy veřejného mínění.

Námítky, v nichž žalobce vytýká žalovanému nesprávné vyhodnocení okruhu průměrných spotřebitelů služeb, které mají být spjaty s přihlašovanými označeními, jsou neopodstatněné. Neobstojí tvrzení žalobce, že průměrnými spotřebiteli těchto služeb mohou být pouze aktuální a potencionální členové žalobce, tedy aktivní policisté nebo policisté ve výslužbě. Žalovaný v tomto směru právem upozornil na skutečnost, že řada služeb, na které se

mají přihlašovaná označení vztahovat, je vymezena zcela obecně (příkladmo lze uvést personální poradenství, služby cestovní kanceláře, organizování výletů, zájezdů, ubytovací služby v rekreačních zařízeních všeho typu či hostinskou činnost). Charakter výrobků či služeb, pro které má být to které označení zapsáno do rejstříku ochranných známek, má bezpochyby zásadní význam pro určení průměrného spotřebitele. Stejně jako je průměrným spotřebitelem výrobků běžné denní spotřeby (obvyklé potraviny, drogistické zboží) nejširší spotřebitelská veřejnost, zatímco u úzce specializovaných výrobků (např. luxusní automobily) se jedná o poměrně malou skupinu jedinců zajímajících se o takové zboží a disponujících patřičnou kupní silou, totéž platí i pro oblast služeb. Služby personálního poradenství, služby cestovní kanceláře, organizování výletů, zájezdů, ubytovací služby v rekreačních zařízeních všeho typu či hostinská činnost jsou služby široce vymezené a nikterak specializované; tyto služby v současnosti vyhledává (a jejich spotřebiteli tedy je) široká veřejnost.

V případě, že by byla přihlašovaná označení zapsána do rejstříku ochranných známek, žalobci by *de iure* nic nebránilo v jejich užívání ve spojení s výše uvedenými službami ve vztahu k široké spotřebitelské veřejnosti. Jinak řečeno, i přes žalobcem deklarovaný záměr užívat přihlašovaná označení jakožto ochranné známky pouze ve vztahu ke svým členům, jimiž mají být údajně pouze aktivní policisté či policisté ve výslužbě, by byl žalobce oprávněn užívat tyto ochranné známky ve spojení se zapsanými službami vůči komukoliv. Žalovaný proto nepochybil, jestliže v dané věci za průměrného spotřebitele označil nejen příslušníky policie v aktivní službě i ve výslužbě, ale též běžnou občanskou veřejnost.

Soud se zcela ztotožňuje rovněž se závěrem žalovaného, že u obou těchto skupin lze oprávněně očekávat takovou úroveň znalosti angličtiny, aby byly schopny identifikovat význam slovních prvků přihlašovaných označení jako „mezinárodní policejní federace“. Toto slovní spojení může v průměrném spotřebiteli vzbudit mylný dojem, že se jedná o název mezinárodní organizace sdružující policejní sbory, tedy o označení subjektu sdružujícího policejní složky různých zemí, vykonávající v těchto zemích státní moc. Průměrného spotřebitele mohou přihlašovaná označení uvést v omyl tím spíše, že jejich grafické znázornění má tvar „policejního“ odznaku (označení sp. zn. O-485217) či služebního průkazu (označení sp. zn. O-485218), jehož dominantním prvkem je obecně známé a téměř každému srozumitelné anglické slovo „POLICE“.

Žalobcem užitý příklad se zelinářem a ochrannou známkou registrovanou pro tiskoviny je zcela nepřipadný. Soud nevidí žádný důvod, proč by si zelinář nemohl registrovat ochrannou známku, kterou užívá při své činnosti, i pro tiskoviny (letáky), hodlá-li ochrannou známku užívat i na výrobcích tohoto druhu. Nic takového netvrdí v napadených rozhodnutích ani žalovaný.

Žalovaný postupoval správně, jestliže se zabýval nejen zněním slovních prvků přihlašovaných označení a jejich celkovým grafickým ztvárněním, ale i jejich jednotlivými obrazovými prvky, které mohou průměrného spotřebitele utvrdit v (mylném) dojmu, že předmětná označení jsou názvem mezinárodní organizace sdružující policejní sbory, jejíž členové tato označení v podobě odznaku či průkazu užívají při své činnosti. Mezi tyto prvky patří nejen obrazový prvek zeměkoule či motiv listnatých větvíček, které lze dohledat na označeních skutečných policejních útvarů či mezinárodních organizací (Pyrotechnická služba Policie ČR, Interpol, International Police Federation EU, International Military Police Federation), tak i prvky vzbuzující zdání „oficiality“ (giloš, vodoznak). Soud k tomu dodává, že právě skutečnost, že na označeních skutečných policejních útvarů či mezinárodních organizací lze nalézt prvky shodné či podobné těm, které jsou součástí přihlašovaných

označení, byla důvodem, proč žalovaný i tato označení uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 2. 6. 2014, zn. sp.: O-485217, č. j.: O-485217/D1325/2014/ÚPV.

Výše uvedené závěry, k nimž žalovaný dospěl v napadených rozhodnutích, nejsou žádnou spekulací či projevem libovůle, jak tvrdí žalobce, ale jsou řádně a logicky zdůvodněny a mají náležitou oporu ve správním spisu, z něhož je zřejmá jak vizuální podoba přihlašovaných označení, tak i to, že žalobce není mezinárodní organizací, která by sdružovala policejní sbory různých zemí, a s výkonem státní (policejní) moci nemá nic společného. Nedůvodné je i žalobcovo tvrzení, že závěry žalovaného představují vybočení z mezí správního uvážení, založené na pouhých domněnkách. Žalovaný byl oprávněn (a současně povinen) v rámci posouzení klamavosti přihlašovaných označení zkoumat, jaký dojem mohou tato označení vyvolat v průměrném spotřebiteli, což také učinil. Závěry, k nimž v tomto směru dospěl, rozhodně nejsou založeny toliko na argumentaci americkými televizními seriály, ale vychází z posouzení celkového dojmu, jímž přihlašovaná označení působí, založeného na komplexním hodnocení všech jejich prvků, především pak dominantního slovního prvku ve znění „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION.“

Dle náhledu soudu lze s úspěchem pochybovat o pravdivosti žalobcova tvrzení, že všichni aktivní policisté, jakož i policisté ve výslužbě znají (veškeré) policejní organizace spojené s veřejnou mocí, a proto nemohou ani náznakem předpokládat, že přihlašovaná označení by mohla souviset s výkonem státní moci nebo s činností organizace zajišťující mezinárodní spolupráci policejních sborů napojených na státní moc. Žalobce toto své tvrzení zhola ničím nedoložil, a jedná se tak pouze o jeho subjektivní názor. Soud se v této souvislosti ztotožňuje s opačným názorem žalovaného, podle něhož ani „kvalifikovaní“ průměrní spotřebitelé z řad policistů nemusí mít znalosti o všech existujících vládních či nevládních organizacích s uvedeným zaměřením, či o jejich konkrétním vztahu k Policii ČR, Ministerstvu vnitra či jiným státním orgánům. To platí zvláště u těch policistů ve výslužbě, kteří aktivní službu nevykonávají již dlouhá léta a u nichž není možné vždy předpokládat, že se nadále aktivně zajímají o vše, co se policie týká, zvláště pak na mezinárodní úrovni. Přisuzovat těmto bývalým policistům detailní znalost všech organizací a uskupení, jejichž náplní činnosti je mezinárodní spolupráce policejních sborů, a s tím spojenou znalost označení užívaných těmito subjekty, je více než iluzorní. Soud pro úplnost uvádí, že tímto konstatováním rozhodně nehodlá jakkoliv zpochybňovat kvalifikaci policistů či snižovat význam činnosti žalobce, stejně jako to neměl v úmyslu ani žalovaný.

Nedůvodná je i žalobní námitka vytykající žalovanému porušení zásady legitimního očekávání zakotvené v § 2 odst. 4 správního řádu. K této námitce je nutné nejprve odkázat na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 10 As 100/2014 – 120, kde bylo konstatováno následující: *„Nejvyšší správní soud k tomu v obecné rovině poznamenává, že posuzování podobnosti ochranných známek představuje odbornou činnost, jejíž výsledek je zpravidla odvislý jednak – a to především – od posouzení celkového vyznění zapisovaných označení, jednak také od posouzení jejich jednotlivých detailů. Městský soud (a ostatně i předseda žalovaného) v této souvislosti správně uvedl, že „každé (námitkové) řízení je individuální a při rozhodování v něm hraje roli řada konkrétních skutkových okolností daného případu, které musí být brány v úvahu, přičemž významnou roli mající vliv na výsledek řízení mohou hrát i drobné rozdíly.“ Tato skutečnost je přitom pro hodnocení „obdobnosti“ jednotlivých známkoprávních případů klíčová. Uvedené sice neznamená, že by zápisný úřad svou rozhodovací činností v řízení o ochranných známkách nemohl v jejich určitých aspektech vytvořit ustálenou správní praxi, tato se však z povahy věci (tj. skutkové odlišnosti jednotlivých případů) zpravidla nemůže dotýkat otázek posuzování konkrétních*

napadených ochranných známek (zde označení obsahujících slovní prvek „SKY“), nýbrž dopadá na ustálené postupy, jež k výslednému posouzení vedou. I za této situace však musí soud, je-li v soudním řízení porušení dosavadní správní praxe namítáno, vždy zkoumat to, zda případy, jež měly určitou správní praxi založit, jsou vůči posuzované věci z hlediska pravidla založeného správní praxí typově podobné. Pokud tomu tak není, je porušení uvedené zásady respektování správní praxe v obdobných případech vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu v zásadě vyloučeno.“ S odkazem na citované lze tedy konstatovat, že každé přihlašované označení je nutné posuzovat vždy přísně individuálně. Významný vliv na výsledek mohou mít i drobné rozdíly. Zápis konkrétních označení do rejstříku ochranných známek zpravidla nezakládá legitimní očekávání, že bude zapsáno i jiné označení, a to ani v případě, že by takovéto označení bylo vytvořeno obdobným způsobem jako zapsaná označení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2015 č. j. 9 As 22/2015 - 29).

Jiná označení, která byla Úřadem zapsána do rejstříku ochranných známek a na něž žalobce v souvislosti s touto námitkou poukázal, neprokazují porušení uvedené zásady žalovaným, neboť se nejedná o „téměř totožné“ věci, jak tvrdí žalobce, ale o skutkově rozdílné případy. Jejich odlišnost žalovaný náležitě zdůvodnil v napadených rozhodnutích, a soud proto na tyto závěry správního orgánu odkazuje.

Pokud jde o ochranné známky žalobce č. 305876 a č. 305344, ve srovnání s přihlašovanými označeními je zde podstatný rozdíl spočívající v přítomnosti slova „VETERANS“ v jejich slovním prvku. Žalovanému je třeba přisvědčit, že znění a význam slovního prvku „INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“ nutně nevyvolává – na rozdíl od přihlašovaných označení – dojem, že se jedná o subjekt provázaný se státní mocí, resp. s policejními orgány určitého státu. Mezinárodní asociace policejních veteránů nepochybně může existovat jako ryze soukromá organizace, která sdružuje policisty ve výslužbě pocházející z více zemí, aniž by byla jakkoliv napojena na státní (policejní) složky. Zde jde přesně o ten případ, o němž je pojednáno ve shora citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 10 As 100/2014 – 120, kdy významnou roli mající vliv na výsledek řízení (o zápisu konkrétního označení do rejstříku ochranných známek) hrají i drobné rozdíly spočívající ve vlivu některého z prvků přihlašovaného označení na celkový dojem, který toto označení vyvolává.

Zásadní rozdíl mezi ochrannou známkou č. 279128 ve znění „INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION SERVO PER AMIKECO“ a přihlašovanými označeními nespočívá v přítomnosti slovního spojení „servo per amikeco“ pocházejícího z esperanta, ani v grafickém prvku osmicípé hvězdy, ale v tom, že INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION je názvem skutečného mezinárodního sdružení policejních úředníků s počtem přes 400 000 členů v Národních sekcích 63 zemí světa, přičemž vlastníkem této ochranné známky zapsané do rejstříku dne 13. 3. 2006 je International Police Association (IPA) - sekce České republiky), což je, jak žalovaný zjistil, nezávislé sdružení příslušníků Policie České republiky v činné službě nebo ve výslužbě a zaměstnanců v pracovním poměru k Policii České republiky, Policejním školám Ministerstva vnitra a Policejní akademii České republiky. Vazba tohoto subjektu na státní složky vykonávající policejní moc, konkrétně na Ministerstvo vnitra ČR, je ostatně zřejmá i z údajů týkajících se ochranné známky č. 279128, které jsou uvedeny ve veřejně přístupné databázi ochranných známek (www.upv.cz). Vzhledem k výše uvedenému se nejedná o označení, které by mohlo klamat veřejnost, pokud jde o charakter jeho vlastníka.

V případě ochranné známky č. 292687 ve znění „EUROPEAN POLICE ASSOCIATION“ její vlastník v průběhu zápisného řízení dle žalovaného rovněž prokázal existenci vazeb na státní složky vykonávající policejní moc, když doložil, že naplní a činností jednotlivých národních sdružení této asociace je výuková, osvětová, koncepční a poradenská činnost pro zvýšení kvality a odborného růstu bezpečnostních složek státní i veřejné správy prováděná se souhlasem jejich nadřízených orgánů, jakož i to, že zmíněná organizace se zabývá aktivitami s přímou návazností na policejní sbory, ministerstvo vnitra a další orgány státní i veřejné správy. Žalobce nic takového neprokázal – žádným relevantním důkazem nevyvrátil konstatování žalovaného, že ani provedenou rešerší na internetu se Úřadu nepodařilo zjistit jakékoli napojení žalobce na státní orgány či spolupracující organizace, či „zastřešující“ mezinárodní organizaci, které by mohlo klamavost přihlašovaných označení vyvrátit.

Soud pouze na okraj dodává, že bez detailní znalosti konkrétních skutkových okolností lze mít jisté pochybnosti o zákonnosti zápisu ochranné známky č. 292687 (existenci takových pochybností v průběhu zápisného řízení ostatně v napadených rozhodnutích připustil i sám žalovaný). Tato skutečnost nicméně nemůže mít vliv na posouzení zákonnosti napadených rozhodnutí. Účastník řízení se před správním orgánem může dovolávat obdobného zacházení jako v předchozích srovnatelných případech jen tehdy, byl-li předchozí postup správního orgánu v jiné věci, jakož i předchozí rozhodnutí správního orgánu v souladu se zákonem. Jinak řečeno, účastník se nemůže domáhat toho, aby správní orgán nadále dodržoval svoji předchozí nezákonnou správní praxi, tj. aby pokračoval ve vydávání nezákonných rozhodnutí. I kdyby tedy žalovaný v minulosti pochybil při zápisu žalobcem namítaných označení do rejstříku ochranných známek, nemůže se žalobce nyní této nezákonnosti dovolávat a s poukazem na zásadu legitimního očekávání požadovat, aby Úřad v takovém postupu pokračoval a jako ochrannou známku zapsal i jím přihlašovaná označení. V nyní projednávaných věcech žalovaný právem dovodil, že přihlašovaná označení mohou klamat veřejnost. Jejich zápis do rejstříku ochranných známek je tím podle § 4 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., bez dalšího vyloučen bez ohledu na to, zda se v rejstříku ochranných známek v rozporu se zákonem nachází jiná klamavě působící označení.

Závěrem soud uvádí, že rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2015 č. j. 2 As 42/2015 – 55, jehož se žalobce dovolával při ústním jednání před soudem, na nyní projednávanou věc nelze vztáhnout, neboť se vůbec netýká otázky klamavosti přihlašovaného označení, ale zcela jiné právní otázky, a sice otázky rozlišovací způsobilosti označení ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. Na rozdíl od případu řešeného zmíněným zrušovacím rozsudkem žalovaný v nyní projednávaných věcech též řádně vymezil okruh průměrných spotřebitelů, ve vztahu k němuž otázku klamavosti přihlašovaných označení posuzoval.

Soud tedy neshledal žaloby důvodnými, a proto je podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské**

náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. června 2017

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová